

F r i g g e .

Poetisk Nytaarsgave

for

1 8 1 3 .

Bed

N. N y e r u p .

K j ø b e n h a v n .

Trykt paa Andreas Seidelins Forlag

hos Christopher Græbe.

Til Thorvaldson i Rom

(I Anledning af det hvide Marmor der er fundet i Norge.)

I høje Nord der stander et Bjerg,
 Omflettet af Granens Naale;
 I Grunden vogler den travle Dverg,
 Som aldrig Lyset kan taale.
 Der lever og røres det dybt i Grund,
 Men evig tier den tause Mund
 Om den eensom natlige Stræben.

Der spirer og voxer det rundt i Løn
 Fremadlet ved bragende Flamme;
 Der smidder og former Afgrundens Søn
 Med mægtige Slag af sin Hammer.
 Til Bunden det sank, som Sne faa reen,
 Og stærkned og fastned og blev til Sten
 Med bændrende Lys og med Glimmer.

Dg modent det blev i mørken Hjem
 Ved Kornens mænkende Sange,
 Dg Marmoret glindses bag Kloften frem:

Hvo forløser mig blege Fange!
 Thi hvad mod Lyset skal huldt opstaae,
 Ved Skuldias Sang fremkalbes det maa;
 Den banner det Væsenløse.

Dg Harpen Klang i Gudindens Haand
 Højt hen mod Hjelvet i Thule;
 Dg i Sneehvidtstraalende Klædebon
 Steg den Marmorbrud af sin Hule.
 Hvo trolover hende med Lysets Gud?
 Hvo est du, hellige Kraft, hvis Bud
 Forbinder Skjønhed med Livet?

Thi see! hun stander med indviklet Fod,
 Indhyllet er Barmens Bue:
 Krit runder sig intet Ledemod,
 Hendes Uje kan Dagen ej ffue!
 O Kunstner! il over Bjerg og Hav,
 Slaa Skorpen løs med din Tryllestav!
 Forløs din Brud af sit Fængsel!

At befolke det ældgamle, Følge Nord
 Med Skjønheds hulde Gudinder!

Dg at virke for kommende Tider paa Jord,
 At Kunsten et Tempel finder.
 O Thorvald! Dig venter den Gomsfru kjær!
 For Dig blev hun født! for Dig er hun her!
 Kom! Fremkald Skjønhed til Livet.

Digtet af Frue Fr. Bruun, oversat af
 Dehlenschläger.

Bergmanden.

(Efter det Svenske. *)

Gjennem Nyster og Skjatt
 Gaaer jeg Malmen imøde:
 Den aldgamle Pragt
 I Bjergets Skjød
 Den lokker med Magt
 Af Dybet min Tver.
 Jeg vil lejre mig der,
 Jeg vil see hvad der er,
 Jeg der boende bliver.

I Dybets Gjemme
 Som har intet Navn,

*) Forfatteren er Hr. Mag. C. C.
 Gejer, den samme fortreffelige
 Digter der var Forfatter til *Wikin-
 gen*, som jeg leverte i min Nytaars-
 gave for 1812. *Bergsmannen*
 staaet i hans *Iduna*, andra Håf-
 tet. Stockholm. 1811.